

Chleb Twój i Mój – Janusz Gniatkowski

My po świecie wędrujemy tyle lat,
Z piosenkami przemierzamy świat
Tyle miast i tyle stolic,
Czasem serce trochę boli,
Lepiej tam, piękniej tam

Ludzie tacy są gościnni, mili tak,
Na estradzie tyle kwiatów, braw,
Lecz przychodzi taka chwila,
Kiedy dobry nastrój mija,
Chcę być tam, chcę być tam,
Gdzie mój kraj

Ten chleb jest twój i mój,
Te złote łany zbóż,
Tysiące ptaków i pszczół
Krążących nad kwiatami

Ten chleb jest twój i mój
I ten na drodze chłopski wóz
Tu nawet ziemia i woda, wiatr
Ma inny smak

Jugosławia, wiem piękniejsze lato ma,
A knedliki złata Praha da,
Krążowniki szos w Chicago,
A łubinu złoty zagon
Tylko tu, tylko tu

Tylko tutaj bez nam pachnie tak jak bez,
Tylko tutaj łzy są pełne łez,
Tylko tutaj chleb pachnący
I bociany są na łące
Tylko tu, tylko tu, gdzie mój kraj

Ten chleb jest twój i mój,

Te złote łany zbóż,
Tysiące ptaków i pszczół
Krążących nad kwiatami

Ten chleb jest twój i mój
I ten na drodze chłopski wóz
Tu nawet ziemia i woda, wiatr
Ma inny smak

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych